

**Chambre
des Représentants**

**Kamer
der Volksvertegenwoordigers**

18 MARS 1952.

18 MAART 1952.

PROPOSITION DE LOI

modifiant l'arrêté du Régent organique du Fonds Provisoire de Soutien des Chômeurs Involontaires.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

Le montant des allocations de chômage est fixé par l'article 78 de l'arrêté du Régent organique du Fonds provisoire de soutien des chômeurs involontaires. Il y est précisé que le taux quotidien des allocations de chômage est égal :

1° pour un homme de 21 ans et plus et pour le mineur d'âge marié, à 50 % du salaire minimum d'un manœuvre adulte;

2° pour une femme de 21 ans et plus, à 50 % du salaire minimum d'une femme adulte;

3° pour les travailleurs des deux sexes âgés de moins de 21 ans, à 50 % du salaire minimum des travailleurs de leur âge.

L'arrêté du 19 mars 1949 permet toutefois qu'un Arrêté Ministériel puisse, à titre temporaire, autoriser dérogation à ce principe, afin « de ne pas réduire le total des revenus des chômeurs lorsque ceux-ci auraient été momentanément supérieurs au susdit total ».

Les allocations de chômage sont aujourd'hui d'un montant de 76 francs par jour pour un chômeur marié domicilié dans une commune de 2e catégorie. Nul ne contestera qu'un ménage de 2 personnes se trouve dans l'impossibilité de subvenir à ses besoins avec le revenu dérisoire de 1.900 francs par mois.

Il suffit d'additionner les frais généraux minima auxquels ne peut se dérober un ménage pour s'en rendre compte.

WETSVOORSTEL

tot wijziging van het besluit van de Regent tot oprichting van het Voorlopig Steunfonds voor Onvrijwillige Werklozen.

TOELICHTING

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

Het bedrag van de werklozensteun wordt vastgesteld bij artikel 78 van het besluit van de Regent tot oprichting van het Voorlopig Steunfonds voor onvrijwillige werklozen. Er wordt in bepaald dat het dagelijks bedrag van de werklozensteun vastgesteld is als volgt :

1° voor een man van 21 jaar en meer en voor de minderjarige gehuwde, 50 % van het minimumloon van een volwassen handlanger;

2° voor een vrouw van 21 jaar en meer, 50 % van het minimumloon van een volwassen vrouw;

3° voor de arbeiders van beiderlei kunne van minder dan 21 jaar, 50 % van het minimumloon der arbeiders van hun leeftijd.

Bij het besluit van 19 Maart 1949 wordt echter toegelezen dat bij ministerieel besluit, voorlopig, zou worden afgeweken van dat beginsel, « om toe te laten het totaal der inkomsten van een werkloze niet te verminderen in geval zij gedurende een periode hoger zouden geweest zijn dan bedoeld totaal ».

De werklozensteun bedraagt thans 76 frank per dag voor een gehuwde werkloze, gevestigd in een gemeente van de 2^e categorie. Niemand zal betwisten dat een gezin van twee personen onmogelijk in zijn behoeften kan voorzien met het uiterst geringe inkomen van 1.900 frank per maand.

Om zich daarvan rekenschap te geven, volstaat het aan dat bedrag de algemene minima-onkosten toe te voegen waaraan een gezin niet kan ontkomen.

<i>Loyer</i> (4 pièces) : prix 1940 + 100 % fr.	850,—	<i>Huur</i> (4 plaatsen) : prijs 1940 + 100 % ... fr.	850,—
<i>Chaufrage</i> : 1.500 Kgs par an à 1.700 francs la T., soit, par mois une moyenne de	215,—	<i>Verwarming</i> : 1.500 kg. per jaar tegen 1.700 fr. de T., zegge per maand gemiddeld	215,—
<i>Electricité</i> : 4 h. par jour en moyenne par année à 3,11 le Kw. + loc. compt. fr. 16,50	41,50	<i>Electriciteit</i> : jaarlijks gemiddeld 4 uren per dag tegen fr. 3,11 het kw + huurprijs meter fr. 16,50	41,50
<i>Gaz</i> : 2 m. ³ par jour à fr. 2,89 + loc. compt. 15 fr.	188,75	<i>Gas</i> : 2 m ³ per dag tegen fr. 2,89 + huurprijs meter 15 frank	188,75
<i>Assurance</i>	15,—	<i>Verzekering</i>	15,—
Total fr.	1.310,25	Totaal fr.	1.310,25

Il n'est pas tenu note du journal, des déplacements, des distractions, cotisations syndicales, médecin, pharmacien.

Sans relever les frais vestimentaires dont on ne peut contester le coût élevé pour un ménage de deux personnes et encore plus pour un ménage de 5 personnes, nous arrivons, rien que pour les frais généraux, à une dépense de fr. 1.310,25 par mois que le chômeur ne peut éviter.

Il reste donc à un ménage de deux personnes pour se nourrir et se vêtir fr. 589,75 par mois soit, pour un mois de 30 jour, pas même 20 francs par jour.

A un ménage de 5 personnes, le mari, la femme et trois enfants, où le mari touche fr. 122,40 d'allocations de chômage, il restera par mois, pour la nourriture et les frais vestimentaires : fr. 1.689,75 soit, fr. 56,30 par jour.

Ces chiffres se passent de tout commentaire. Ils permettent d'affirmer qu'une allocation égale à 50 % du salaire de manœuvre est de loin insuffisante pour vivre décemment. On ne doit pas oublier qu'à l'époque où ce taux de 50 % fut établi, la demande de main-d'œuvre était abondante, le travailleur mis en chômage avait la perspective de retrouver rapidement un emploi, son chômage n'était que provisoire, accidentel.

Aujourd'hui, il y a près de 300.000 chômeurs complets et partiels, c'est-à-dire près d'un travailleur sur cinq privé d'emploi. Le chômeur n'est plus du tout certain de retrouver rapidement un emploi.

C'est pourquoi nous proposons de porter à 75 % du salaire du manœuvre le taux des allocations de chômage.

Nous proposons également de considérer, comme adulte, le travailleur de moins de 21 ans et la femme mariée, chef de famille.

Ces dispositions seraient appliquées pour les chômeurs domiciliés dans les communes de 1re catégorie et réduite de 10 % pour les chômeurs domiciliés dans les communes de 2me et 3me catégories. Les chômeurs domiciliés dans les communes de 3me catégorie seraient payés par cette mesure au même taux que ceux domiciliés dans une commune de 2me catégorie. Nous estimons que les conditions d'existence sont pour les chômeurs identiques dans les communes des deux catégories précitées.

Partisans convaincus du principe : « A travail égal, salaire égal », il nous déplait de devoir, dans notre proposition, faire une différence entre les salaires selon qu'ils sont perçus par un homme adulte, une femme ou un jeune de moins de 21 ans.

Mais nous avons été obligés de tenir compte, dans notre proposition, des bases de salaires actuellement en vigueur en Belgique.

Telle que nous la présentons, notre proposition a néan-

<i>Huur</i> (4 plaatsen) : prijs 1940 + 100 % ... fr.	850,—
<i>Verwarming</i> : 1.500 kg. per jaar tegen 1.700 fr. de T., zegge per maand gemiddeld	215,—
<i>Electriciteit</i> : jaarlijks gemiddeld 4 uren per dag tegen fr. 3,11 het kw + huurprijs meter fr. 16,50	41,50
<i>Gas</i> : 2 m ³ per dag tegen fr. 2,89 + huurprijs meter 15 frank	188,75
<i>Verzekering</i>	15,—
Totaal fr.	1.310,25

Er wordt geen rekening gehouden met het dagblad, met ontpanning, syndicale bijdragen, geneesheer, verplaatsingen, apotheker.

Zonder de kledingskosten in aanmerking te nemen, waarvan de duurte niet kan worden betwist voor een gezin met twee personen, en nog minder voor een gezin met 5 personen, komen wij, alleen voor de algemene kosten, tot een uitgave van fr. 1.310,25 per maand, waaraan de werkloze niet kan ontkomen.

Voor voedsel en kleren beschikt dus een gezin van twee personen slechts over een overschot van fr. 589,75 per maand, zegge, voor een maand van dertig dagen, 20 frank per dag.

Een gezin met vijf personen : de man, de vrouw en drie kinderen, waar de man werklozensteun ten bedrage van fr. 122,40 ontvangt, beschikt over een overschot van fr. 1.689,75 per maand voor voedsel en kleren, zegge fr. 56,30 per dag.

Dergelijke cijfers maken elk commentaar overbodig. Ze laten ons dan ook toe te beweren dat een tegemoetkoming tot 50 % van het loon van de handlanger op verre na ontoereikend is om behoorlijk te kunnen leven. Men mag niet uit het oog verliezen dat de vraag naar werkkrachten groot was toen het bedrag van 50 % werd vastgesteld; toen had de werkloze arbeider kans om spoedig een betrekking te kunnen vinden, daar de werkloosheid slechts voorlopig en toevallig was.

Thans zijn er nog enig 300.000 volledig en gedeeltelijk werklozen, met andere woorden, één op vijf arbeiders heeft geen werk. De werkloze is helemaal niet meer zeker dat hij spoedig werkgelegenheid vindt.

Derhalve stellen wij voor het bedrag van de werklozensteun te brengen op 75 % van het loon van de handlanger.

We stellen voor eveneens als volwassenen te beschouwen, de arbeiders beneden 21 jaar en de gehuwde vrouwen, die hoofd zijn van het gezin.

De vergoeding in kwestie zou verleend worden aan de werklozen die een gemeente van de 1re categorie bewonen, en met 10 % verminderd voor de werklozen die in een gemeente van de 2de of de 3de categorie woonachtig zijn. De werklozen wier domicilie in een gemeente van de 3de categorie gelegen is, zouden volgens deze maatregel hetzelfde bedrag ontvangen als die welke een gemeente van de 2de categorie bewonen. Wij zijn van oordeel dat de bestaansmogelijkheden voor de werklozen dezelfde zijn in de gemeenten van de twee voormelde categorieën.

Als overtuigde voorstanders van het beginsel : « Voor gelijk werk, gelijk loon », is het met tegenzin dat wij, in ons voorstel, een onderscheid maken in de lonen, naargelang zij uitgekeerd worden aan een volwassen man, een vrouw of een jonge arbeider beneden 21 jaar.

Maar wij waren verplicht in ons voorstel rekening te houden met de thans in België geldende, loonbases.

Zoals wij het indienen, biedt ons voorstel niettemin het

moins l'avantage d'améliorer l'indemnité de chômage de toutes les catégories de travailleurs.

voordeel, de werklozensteun voor alle categorieën arbeiders te verbeteren.

G. GLINEUR.

PROPOSITION DE LOI

Article premier.

L'article 78 de l'Arrêté du Régent organique du Fonds provisoire de soutien des chômeurs involontaires est remplacé par les dispositions suivantes :

« Le taux quotidien des allocations de chômage est égal :

1° pour un homme de 21 ans et plus, pour une femme chef de famille et pour le mineur d'âge, marié ou chef de famille, à 75 % du salaire minimum d'un manœuvre adulte;

2° pour une femme de 21 ans et plus, à 75 % du salaire minimum d'une femme adulte;

3° pour les travailleurs des deux sexes âgés de moins de 21 ans, à 75 % du salaire minimum des travailleurs de leur âge.

Les salaires minima à prendre en considération pour l'application de ces dispositions sont déterminés par le Ministre du Travail et de la Prévoyance Sociale, sur la base des conventions collectives actuellement en vigueur. »

Art. 2.

Les premier et second paragraphes de l'article 80 sont modifiés comme suit :

« Les dispositions de l'article 78 s'appliquent aux communes de première catégorie.

Dans les communes de 2me et 3me catégorie, les allocations déterminées par cet article sont réduites de 10 %. »

Art. 3.

La présente loi entre en vigueur le jour de sa publication au *Moniteur belge*.

12 mars 1952.

WETSVOORSTEL

Eerste artikel.

Artikel 78 van het organiek Besluit van de Regent betreffende de inrichting van het Voorlopig Steunfonds voor onvrijwillige werklozen wordt vervangen door onderstaande bepalingen :

« Het dagelijks bedrag van de werklozensteun wordt als volgt vastgesteld :

1° voor een man van 21 jaar en meer, voor de gehuwde vrouw die hoofd is van het gezin en voor de minderjarige gehuwde of voor het minderjarige gezinshoofd, 75 % van het minimumloon van een volwassen hulparbeider;

2° voor een vrouw van 21 jaar en meer, 75 % van het minimumloon van een volwassen vrouw;

3° voor de arbeiders van beiderlei kunne van minder dan 21 jaar oud, 75 % van het minimumloon der arbeiders van hun leeftijd.

De voor de toepassing van die bepalingen in aanmerking te nemen minimumlonen worden door de Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg, op grond van de geldende collectieve overeenkomsten, vastgesteld. »

Art. 2.

Het eerste en het tweede lid van artikel 80 worden gewijzigd als volgt :

« De bepalingen van artikel 78 gelden voor de gemeenten van de eerste categorie.

In de gemeenten van de 2de en de 3de categorie worden de bij dit artikel bedoelde tegemoetkomingen met 10 % verminderd. »

Art. 3.

Deze wet treedt in werking de dag dat ze in het *Belgisch Staatsblad* is bekendgemaakt.

12 Maart 1952.

G. GLINEUR,
E. LALMAND,
T. DEJACE.